

Την ώρα τούτη του χαμού και του θρήνου.
Την ώρα τούτη της οικολογικής
του μεγάλου κενού που άφησε. Τούτη την ώρα
δεν χωράει η απόγνωση. Εκείνος άφησε τα
έπιπλα για να περάσει στην Αιώνιότητα. Για
να περάσει στην Ιστορία του πολυπαρού
τόπου μας, αλλά και στην Παγκόσμια Ιστορία
των όπου γης καταπιεσμένων και αγωνιζόντων
για το μεγάλο άγαθό της Έλευθερίας.
Ο θάνατός Του ήταν μία δυσαναπλήρωτη
απώλεια για τον αγωνιζόμενο λαό μας. Ήταν
ένας αγγιγμένος άγωνας μας. Άλλο δ άγωνας
συνεχίζεται. Και συνεχιστές του είμαστε
όλοι έμεις που τον ζητωκραυγάμε στον ίδιο
ακριβώς χώρο που από τη μέρα του θανάτου του
μυζούμαστε, με όλη μας καρδιά, να του
φιλιώσουμε το χέρι να δώσουμε προστάς στο
σπύτο σκήνωμα του Μεγάλου Όρκου και
να τον συνοδεύουμε στην τελευταία του
κατοικία.

Ο χαμός του είναι μία πραγματικότητα που
δύσως στο θρήνο μαζί μας όλη την αγωνιζόμενη
άνθρωπότητα. Αυτός έφυγε. Ο άγωνας Του
όμως, με τους δραγματόδρομους και τους
μακροπρόθεσμους στόχους μένει. Μένει για να

ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥΤΗ...

τον συνεχίσουμε ΟΙΟΙ έμεις. Σ' εμάς πέφτει
το θάρρ' αλλά και ιερό χρέος ν' αγωνιστούμε
με τον τρόπο που Αυτός μας έδειξε, για
την πραγμάτωση των στόχων του. Και το
γνώριζε: γι' αυτό κι έλεγε, λίγο πριν πεθάνει
«όταν αποφασίσα να πεθάνω, χιλιοι Μακάριοι
θα συνεχίσουν τον Άγωνα».

Έκείνος έφυγε. Οι όποθίκες του όμως μένουν.
Και αποτελούν προσκλητήριο άγωνα για
διόκληρο τον Κυπριακό λαό. Αποτελούν ιερό
προσκλητήριο καθολικής ένότητας.

Αποτελούν άσπια του άγωνα, λάβαρο του
άγωνα, αλλά και την δύναμη του άγωνα.
Οι όποθίκες Του μένουν. Και δεν μπορούν να
παρερμηνευθούν. Είναι ξεκάθαρες σαν την
σκέψη Του. Δυναμικές σαν τους λόγους Του.
Επιποθόρες σαν την πολιτική Του.

Άγωνιστικές σαν τη ζωή Του.

• Όχι στα νετελισμούς.

• Άγωνα ως τη δικαιοσύνη.

Και δικαιοσύνη — και πραγματική επίτευξη και
εγγυημένη προς Αυτόν για τους
αποπειρασμούς άγωνα Του — δεν μπορεί να είναι
παρά μία Κύπρος: ένωσια, ανεξάρτητη, ελεύθερη,
κινητική, δδασικά άκέραιη, δδόμευση, μία
Κύπρος για όλους τους Κυπριαούς.

Ελληνες και Τουρκοίς.
Συνδέουμε σήμερα στην τελευταία Του
κατοικία ένα Ανέγνωμα. Ένα Άγνωστη. Ένα
Ήγητ που ένπνευσε, όχι μόνο τον δικό μας
απογοηρωτό άγωνα, αλλά και τους
άγωνα τόνων και τόσων άλλων λαών σ' όλο
την Κόσμο!

• Ο έπίσημος άγώνας του για την Δικαιοσύνη.

Προσέλασε και δδωλή δδουρότητα της Κύπρου. Έτσι
και θα είναι το μεγάλο παράδειγμα για όλους
άλλες αγωνιζόμενες για την Δικαιοσύνη στον κόσμο
κι' ιδιαίτερα για τον Άρσβ και Πρόσδοτο λαό που
πρω γαλίε σαν όλη και ελευθέρωτο στον άγωνα
του... (Ελευθερία)

• Ο άγωνας Του θα είναι γαίος νόσος για την
Κύπρο, αλλά και για τους αδελφούς που την
βαστούν έπί από τους ήρωες μας. Έτσι, τους παθ
θεραπεύουν την έννοια του αδελφικού... (Πρόεδρος, Άσπια, Σπύδα)

• Ο άγωνας του είναι αγνόος γαίος. Και είναι για
τον λαό της Κύπρου, αλλά και για όλη την προσδοκωτική
άνθρωπότητα... (πρω άγωνιστής της Δικαιοσύνης
και Ελευθερίας, Ήγητ ήγητς, μέλος στην Κομμοτακή
(Κ. Κοσμοε, Πρόεδρος Κομμοτακή)

Για ένα τέτοιο Ανέγνωμα κι' Άγνωστη, για
ένα τέτοιο Ήγητ, ό μοιρολατρικότερος άθροος δέ
γιαρά. Το κλάμα της απόγνωσης όδν Του τιμά,
αλλά όσος και τον λαό που τον ακάβησε.
Είπα τιμά. Ο λαός μας είναι ένας, περιήροος
λαός. Ένας λαός άγωνιστής. Και μόνο
ένας τέτοιος λαός μπορούσε ν' αναδείξει Ένα
τέτοιο Ήγητ. Κι' ένας τέτοιος λαός έλας
κατά πως να τιμά τέτοιους Ήγητες. Με ουαχή
άγωνα ως τη δικαιοσύνη.

• Όχι χιλιοι Μακάριοι, αλλά 500.000 Μακάριοι
θα συνεχίσουν τον άγωνα.

Κύπρος και άνθρωπότητα γουατιστοί στον τάφο του Μεγάλου Άγωνιστή

«Αδελφοί, οι μεγάλοι νεκροί δεν εκλείπουν. Η παρουσία τους γίνεται στη μεταθανάτια πορεία τους μέσα στην ιστορία ακόμη πιο έντονη. Κλαίμε διότι πέθανε ο Μακάριος. Και ξεχνάμε ότι ο Μακάριος ζει. Ζει στην ψυχή όλων σας, στη θέληση σας να πραγματοποιήσετε τη δική του θέληση. Δεύτε, πονεμένοι αδελφοί, να λάβετε θάρρος, δύναμη και πίστη. Ο Μακάριος υπήρξε η Κύπρος και η Κύπρος δεν πεθαίνει», τόνισε εμφαντικά ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Τσάτσος, στον έμπλεο αειθαλών μηνυμάτων επικήδειο λόγο του.

Σήμερα, 46 χρόνια μετά την κοίμηση του αιιδίμου **Αρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου Γ'** και πρώτου προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας οφείλουμε, αντλώντας θάρρος, δύναμη και διδάγματα από την αταλάντευτα αγωνιστική και αδιαμφισβήτητα φιλοπάτριδα πορεία του, να αγωνιστούμε ενωμένοι για την απαλλαγή της Κύπρου από την τουρκική κατοχή και την ενίσχυση και ανάδειξη της διεθνούς σημασίας της.

Πηγή: Ίδρυμα Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ'